26/05/2020

Συγκινεί το κείμενο ενός φοιτητή της Νομικής: “Μόνο από πίσω Σου υπάρχει ελευθερία!”

/ Νέοι και Εκκλησία

Συγκινεί το κείμενο ενός φοιτητή της Νομικής, όπως αυτό δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης: “Μόνο από πίσω Σου υπάρχει ελευθερία! Αν κάθε φορά που βάδιζα στον δρόμο υπήρχε κάποιος μπροστά μου, ποτέ δε θα έβλεπα μπροστά. Όταν, όμως, ακολουθώ Εσένα που είσαι η όντως Ελευθερία, η απεξάρτηση από την αμαρτία, η λύτρωση από τον θάνατο και τη φθορά, όταν βλέπω Εσένα μπροστά μου, τότε βλέπω πραγματικά μπροστά. Γιατί Εσύ είσαι η προοπτική μου, Εσύ ο σκοπός της ζωής μου, Εσύ είσαι Αυτός που πλάστηκα κατά χάριν να γίνω”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Ελευθερία…

Πολλοί την εξύμνησαν, χιλιάδες έδωσαν το αίμα τους, για την κερδίσουν, όλοι την

θέλουμε κατοχυρωμένη για τον εαυτό μας. Είναι πηγή έμπνευσης που συγκινεί συνεχώς τους καλλιτέχνες, το αναφαίρετο δικαίωμα που δεσπόζει σε κάθε νομική ρύθμιση. Είναι το σύνθημα που αντηχεί στις διαδηλώσεις, το ύψιστο ιδανικό που μπορεί να ξεσηκώσει έναν ολόκληρο λαό. Είναι, όμως, και το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στον άνθρωπο. Και αν ο εθνικός ποιητής χρειάστηκε 158 στροφές, για να την περιγράψει, ο Παντοδύναμος Κύριος κατάφερε να χωρέσει το πραγματικό της μεγαλείο της σε μία μόνο παράδοξη φράση, μια φράση που μόνο Εκείνος μπορούσε να πει, καθώς έρχεται να συγκρουστεί μετωπικά με αυτό που διαχρονικά σήμαινε «ελευθερία».

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοι (Μάρκ. η΄ 34).

Πόση ελευθερία κρύβει μέσα του αυτός ο λόγος Σου, Χριστέ μου…

Ὅστις θέλει…

Η σωτηρία μου θα έχει αξία, μόνο αν την επιλέξω. Γιατί η λύτρωση, το να είμαι δηλαδή κοντά Σου, είναι ωραιότερο να γίνει εφικτή με τον προσωπικό μου αγώνα από το να κατακυρώνεται αυτοδίκαια στο τέλος της επίγειας ζωής μου. Και, για να γίνει αυτό, πρέπει να Σε ἀγαπήσω ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, τῆς ψυχῆς, τῆς ἰσχύος καὶ τῆς διανοίας μου (Λουκ. ι’ 27), να Σε ποθώ κάθε ώρα και στιγμή. Πρέπει να Σε διαλέξω μόνος μου, γιατί αυτό εκτός από ωραίο είναι και δύσκολο. Δεν έχει νόημα ούτε για Σένα ούτε και για μένα να Σου έχω υποταχθεί σαν δούλος άβουλος. Σημασία έχει να Σε ακολουθώ ελεύθερα ως παιδί Σου, που καταλαβαίνει, ενστερνίζεται και νιώθει οικείο το Άγιο Θέλημά Σου.

ὀπίσω μου ἐλθεῖν…

Μόνο από πίσω Σου υπάρχει ελευθερία! Αν κάθε φορά που βάδιζα στον δρόμο υπήρχε κάποιος μπροστά μου, ποτέ δε θα έβλεπα μπροστά. Όταν, όμως, ακολουθώ Εσένα που είσαι η όντως Ελευθερία, η απεξάρτηση από την αμαρτία, η λύτρωση από τον θάνατο και τη φθορά, όταν βλέπω Εσένα μπροστά μου, τότε βλέπω πραγματικά μπροστά. Γιατί Εσύ είσαι η προοπτική μου, Εσύ ο σκοπός της ζωής μου, Εσύ είσαι Αυτός που πλάστηκα κατά χάριν να γίνω.

ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν…

Κάθε φορά που παραμένω κλεισμένος στον εαυτό μου, σε μια προσπάθεια να διαφυλάξω δήθεν το αυτεξούσιο και την αυτονομία μου, τότε είναι που χάνω την ελευθερία μου, αφού βρίσκομαι «αιχμάλωτος της δικιάς μου τύφλωσης, του εγωισμού, της ανεπάρκειας και των παθών μου» (T. Merton). Το να παραδώσω,

όμως, τυφλά την θέλησή μου σε κάποιον κατώτερο ή ίσο με μένα σημαίνει υποβίβαση του εαυτού μου και αχρήστευση της ελευθερίας μου. Μόνο όταν εμπιστευτώ τα κλειδιά της ύπαρξής μου σε Σένα, μόνο όταν συνδράμω στην αλληλοπεριχώρηση της βούλησής μου με το δικό Σου Θέλημά, η ελευθερία μου παίρνει νόημα· γιατί αυτή η ένωση γίνεται ἐν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, το οποίο δεν είναι πνεύμα δουλείας αλλά υιοθεσίας (Ρωμ. η’ 15) και ελευθερίας (Β’ Κορ. γ’ 17).

καὶ ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ…

Είναι ο αγώνας μου από τη δουλεία της αμαρτίας στην ελευθερία του Χριστού, από τον θάνατο και τη φθορά στην ανάσταση, την υπέρβαση της φύσης, την κατά χάριν θέωση. Δεν είναι εύκολος αυτός ο αγώνας, αλλά Εσύ, Χριστέ, έκανες τα πάντα, για να με βοηθήσεις: ήρθες στη γη και έγινες άνθρωπος δείχνοντας έτσι ότι και η δική μου θέωση είναι εφικτή· «Έβαλες τον λόγο σου όσο γίνεται πιο κοντά στο στόμα μου, για να τον ομολογήσω, στην καρδιά μου, για να τον ποθήσω, στα χέρια μου, για να τον εφαρμόσω» (Δευτερ. λ’ 14)· χαρίζεις το Σώμα και το Αίμα Σου, για να μπαίνεις μέσα μου όταν ανάξια Σε κοινωνώ· μου αφιερώνεις απεριόριστο χρόνο επικοινωνίας μέσω της προσευχής.

Έκανες τα πάντα αλλά το παν το αφήνεις σε μένα. Είναι η ελευθερία που μου χάρισες, για να Σε επιλέξω, για να κάνω το δικό μου βήμα προς Εσένα. Μου εμπιστεύεσαι την ελευθερία μου σαν το καλύτερο όπλο στον αγώνα μου να Σε ακολουθήσω· γιατί το αυτεξούσιο δεν είναι απλώς «η ασπίδα που εμποδίζει τον διάβολο να ασκήσει βία πάνω μου, ώστε να με κάνει κοινωνό της αποστασίας του» (Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς). Η ελευθερία είναι το τόξο με βέλη τις πράξεις της ζωής μου· και αυτά τα βέλη καρτεράς, όχι απλά να είναι στραμμένα πάνω Σου, αλλά να Σε χτυπήσουν. Και, αν είχα μόνο ένα βέλος, θα προτιμούσα να ήταν αυτή η όμορφη πατερική προσευχή:

Κύριε, ποίησόν με οἷον θέλεις καὶ ὡς θέλεις, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω. Κύριε, ὡς κελεύεις, Κύριε, ὡς γινώσκεις, Κύριε, ὡς βούλει οὕτω γενέσθω ἐν εμοί…

Η.Κ.
φοιτητής νομικής

ΠΗΓΗ: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ